

[Alfred Hansen]

dige 5 eller 2, hvad vil ministeren da gøre? Hvis ministere vil påstå – og i så tilfælde håber jeg, han har ret – at han kan kontrollere den slags, må jeg spørge, at det vil give en helt uadministrerbar lovgivning. Det vil være uadministrerbart, det vil være bureaukratisk, og jeg tvivler på effekten af en sådan kontrol.

Vi mener i princippet i retsforbundet, at det ikke kan være en stats-, amts- eller kommunal opgave at betale lønningerne for arbejdsgiverne. Hvis man vil gennemføre det foreliggende lovforslag blot med henblik på de arbejdere, der bliver ramt af 26 ugers reglen, altså de langtidsledige, kunne man gå en genvej og vedtage et lovforslag, som ophæver 26 ugers reglen. Vi har flere gange fra retsforbundets side ventileret den tanke eventuelt at udvide de nuværende 4 år til 5 år eller helt ophæve 26 ugers reglen. Der er her tale om kvaksalveri på en økonomisk forkert politik.

Jeg forstår godt frustrationen i regeringen – vi deler den fuldt ud – over, at man stadig må konstatere, at flere og flere bliver arbejdsløse, men jeg tror, man gør regning uden vært, hvis man tror, at dette forslag, også selv om det bliver vedtaget uændret, vil kunne rette op på disse skævheder. Det er kvaksalveri, og det er ikke noget, der på lang sigt klarer vore problemer.

Vi vil gerne medvirke også til en pensionsreform, som giver alle, ikke bare dem, der er medlem af en arbejdsløshedskasse, men alle, som er f. eks. over 60 år, mulighed for at gå på førtidspension. Vi skal ikke ved denne lejlighed drøfte indholdet i efterlønsforslaget, idet det ikke er det, der er til behandling, men jeg synes ikke, man helt kan se bort fra dette forslag, idet det netop var en af forudsætningerne for, at det foreliggende lovforslag kunne vedtages.

Jeg skal konkludere vores holdning til hele lovforslaget ved at sige, at vi agter at stemme for ændringsforslag nr. 1, 2, 6, 7, 8, 13, 14, 15, 16 og 17 og at stemme imod ændringsforslag nr. 3, 4, 5, 9, 10, 11 og 12.

Kurt Hansen (VS):

Denne lovgivning er alene et resultat af den studehandel, der er foregået mellem regeringen og nogle borgerlige partier bag lukkede døre. Nu fik vi at vide, at det var ar-

bejdsministerens venner fra det kristelige parti, der havde givet ministeren det råd, at efterlønnen skulle vente. Det kan kun være foregået bag lukkede døre, for de kristelige viser sig stort set aldrig i arbejdsmarkedsudvalget, og når de viser sig, siger de ikke noget. Dette er ikke et referat, men det er en fremlæggelse af, hvordan de kristelige ter sig i selve udvalgsarbejdet.

Hr. Bolvig talte om, at dette var udtryk for fantasi fra arbejdsministerens side. Den fantasi, der er udtrykt med denne lovgivning, er alene den fantasi, som hr. Ninn-Hansen igennem 3 år i arbejdsmarkedsudvalget har udvist. Hr. Ninn-Hansen kom for 3 år siden med nogle forslag om, at man skulle give økonomisk støtte til arbejdsgivere, som ville tage de unge arbejdsløse. Dengang var det 5 kr., arbejdsgiverne skulle have i timen. Nu har fantasien udviklet sig helt op til 20 kr. Det er udtryk for den fantasi, arbejdsministeren er i besiddelse af, men det kan være, at når han har fået rystet færdig på sit hoved, er tingene rystet så meget på plads, at resultaterne af fantasien kan begynde at gå op i en højere enhed.

Det, som lovgivningen i realiteten udtrykker, er en videreførelse af det forlig, der blev indgået i december måned sidste år, hvor 1.500 langtidsarbejdsløse blev lagt på slagtebrættet i et forlig med en række borgerlige partier. Dette på trods af at arbejdsministeren vidste, at der var et andet flertal, der kunne have bevirket, at ikke en eneste af de 1.500 langtidsarbejdsløse var kommet i klemme, på trods af at arbejdsministeren i 5 svar på spørgsmål, som VS har stillet dels i salen, dels i udvalget, dels i forbindelse med de øvrige arbejdsmarkedspolitiske debatter, der har været, har sagt, at ingen langtidsarbejdsløse ville falde for 26 ugers reglen. Men der var altså 1.500, der skulle ofres i december måned som et led i regeringens forhandlinger med de borgerlige partier. Derudover betyder lovgivningen et kæmpetilskud til kapitalejerne, som skal skatteyderfinansieres, hovedsagelig af lønarbejdernes skatter.

Der er yderligere ikke gnist af garanti for, at der kommer flere i arbejde ved denne lovgivning, og der er ikke gnist af garanti for, at man ikke kan blive flyttet over i et andet fagområde og som følge af den overflytning naturligvis må gå ind i en anden fagforening og a-kasse.